

че в нейния звън чуват глас, който им говори. Този способ на пророкуване е един от малкото, които може да са възникнали случайно или самостоятелно на различни места, тъй като звънът и трептенето имат някои прилики с гласа. Този обичай е много древен и почти универсален; така например Иосиф (Битие, 44:5) казва („Вулгата“³³¹): „Scyphus quam furati estis, ipse est, in quo bibit Dominus meus, et in quo augurari solet“ („Чашата, която откраднахте, нали от нея пие Господарят ми, нали с нея е свикнал да гадае?“). И Иосиф казва отново (стих 15): „Нима не знаехте, че човек като мене със сигурност може да предрече?“. Огромен брой крайно ортодоксални учени полагат усилия, за да докажат, че тук „да предрече“ означавало просто „да отгатне“ или „да види“, за да освободят Иосиф от обвинението, че предсказва бъдещето, но чашата и неговите тълкувания на сънища разказват друга история. В онези времена на Изток, както и сега, много често способни хора са си проправяли път в благородните фамилии чрез врачуване и теургия в различна форма, точно както в Лондон и Париж канят разни дами и господа да забавляват компаниите с гледане на ръка.

Пророкуването с чаши е все още обичайно на Изток. В „Reise nach Egypten“³³² и пр. Норден разказва как един местен казал на пътешествениците, че се допитал до чашата си за кафе и получил отговор, че именно те са хората, за които Пророкът предсказал, че ще дойдат като шпиони и ще проправят пътя за голямото преселение на франките. В един арабски коментар от дванайсети век са изложени всичките отговори, които чашата дала на Иосиф, когато почукал по нея. Доколкото пиенето на кафе датира от дълбока древност, много е вероятно гадаенето по утайката от кафе да е произлязло от предричането с чаша.

Хорст („Daemonomagie“, том II) отбелязва, че „в магията предсказването с чаши за пиене или чаши за кафе и

³³¹ Латинският превод на Библията, направен през IV в. от св. Йероним – б. пр.

³³² „Пътуване в Египет“ (нем.) – б. пр.